

3. Для вирішення ситуації з пандемією багато страхових компаній перейшли в онлайн – режим, що дозволило дистанційно оформити страховий поліс	кордон у даній ситуації. 2. У період пандемії збитки понесли практично всі страховики 3. Малі страхові компанії понесли великі збитки, внаслідок чого збанкрутували.
--	--

З метою налагодження своєї діяльності страховикам необхідно:

- зміцнити конкурентоспроможність;
- провести курси для клієнтів та громадян щодо підвищення страхової грамотності, шукати різні напрямки та діяти, щоб у період кризи страхова компанія змогла протистояти будь-якій несприятливій ситуації;
- відновити довіру страхувальників до страховиків [2].

Отже, світова економіка неочікувала такого швидкого поширення коронавірусу по всьому світу та виявилася не готовою до такої ситуації. До сьогодні немає основного погляду на проблему, немає бачення підходів для подолання кризових явищ. Страховому ринку України було кинуте виклик, спричинений пандемією коронавірусу, не всі змогли протистояти та виграти цю боротьбу. Проте більшість шукала способи вирішення цієї проблеми: запровадили нові види страхування, створили онлайн-страхування, що допомогло страховикам залишитись «на плаву». Страховики особливо відчували попит на страхування від COVID-19 та були не готові забезпечити кожного страхувальника належним лікуванням, оскільки ліжок-місць у лікарнях як приватних, так і державних катастрофічно не вистачало. Страхові компанії почали визначати майбутній розвиток поширення вірусу та рахувати збитки, які, на жаль, є неминучими. Пандемія призвела до неминучих наслідків як позитивних, так і негативних, але з цієї ситуації кожен зробив свої висновки. Та в майбутньому економіка нашої країни буде більш готова для протистояння будь-якій кризовій ситуації.

Перелік використаних джерел:

1. Боднар О. А., Хоренженко В. В., Татаренкова Ю. В. Функціонування страхового ринку України в умовах пандемії COVID-19 : навч. посіб. Київ, 2021. 82 с.
2. Лой Ю. В. Страховий ринок та перспективи його розвитку: навч. посіб. Київ, 2020. 118 с.

УДК 336.74

Яковенко Світлана
 викладач вищої категорії
 Харківський державний
 автомобільно-дорожній коледж, Лозівська філія, Україна
Svetlana Yakovenko
 teacher of higher category, Kharkov State
 road and road college, Lozova branch, Ukraine

**ФІНАНСОВИЙ РИНОК УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ І
 ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ
 FINANCIAL MARKET OF UKRAINE: PROBLEMS OF FORMATION AND
 DEVELOPMENT TRENDS**

В умовах ринкової економіки постійно відбуваються процеси акумулювання тимчасово вільних коштів різних суб'єктів ринку, їх подальший розподіл і напрямок у вигляді позичкового та інвестиційного капіталів в різні сфери економіки з метою її розвитку. Погіршення стану фінансового ринку під впливом економічних і політичних як зовнішніх, так і внутрішніх чинників, яке спостерігається в Україні, викликає економічні і фінансові кризи. Вони призводять до порушення його функціонування, зниження цінкових показників, банкрутства учасників ринку, погіршення ліквідності і якості фінансових інструментів і т.п.

Основними методами поліпшення стану фінансового ринку є формування умов для забезпечення інвестиційного попиту з боку реального сектора економіки; залучення заощаджень населення в інвестиційну діяльність; створення інноваційних проектів привабливих для іноземних інвесторів.

Фінансовий ринок як важлива сфера фінансових відносин сприяє ефективному функціонуванню інших органів і підрозділів фінансової системи країни, займає важливе місце в фінансовій системі держави. На цьому ринку визначаються попит і пропозиція на різні фінансові інструменти [1, с. 7].

В сучасних умовах на ринку фінансових послуг склався ряд тенденцій і напрямків розвитку, які суттєво впливають на якість і специфіку послуг фінансових установ. До них можна віднести домінування банківського сектора над усіма іншими на фінансовому ринку. Фінансовий ринок України розвивається за європейською моделлю. Глобалізація світових економічних процесів і її вплив на фінансовий сектор також істотно позначаються на тенденції, що панують у фінансовому секторі економіки. Похідними від цього є процеси злиття і поглинання українських фінансових установ іноземними корпораціями, групами компаній, холдингами і т.д. [2, с. 137].

Фінансовий ринок включає в себе різні сегменти (валютний ринок, ринок цінних паперів, кредитний ринок і ринок фінансових послуг). Саме в розрізі цих сегментів слід проводити аналіз ринку. Деякі складові фінансового ринку в Україні розвинені добре (кредитний ринок), а інші знаходяться тільки на стадії розвитку (фондовий ринок). Провідне місце в структурі всього ринку займає фондовий ринок. Однак його недостатня розвиненість не дає можливість розвиватися в повній мірі інших складових ринку і всьому фінансовому ринку в цілому [3].

У країнах з ринковою економікою фондовий ринок вважається головним індикатором економічного стану країни. Функціональна роль, яку виконує фондовий ринок в довгостроковій перспективі, повинна сприяти підвищенню темпів приросту національного продукту і в цілому зростання добробуту населення. Однак рівень капіталізації в Україні не можна розглядати як індикатор розвитку фондового ринку, оскільки він практично ніяк не пов'язаний з ефективністю функціонування реального сектора економіки, а відображає особливості протікання процесів перерозподілу власності. Державне регулювання фінансового ринку полягає в здійсненні державою комплексних заходів щодо упорядкування контролю, нагляду за ринком та запобігання зловживанням і порушенням у цій сфері.

З метою створення фінансової системи, здатної забезпечувати сталий економічний розвиток за рахунок ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці на основі розвитку повноцінної ринкової конкурентоспроможного середовища у відповідності зі стандартами, ЄС і Національним банком України була розроблена Комплексна програма розвитку фінансового сектора України до 2020 року. В основу програми покладено такі базові принципи:

- європейська інтеграція;
- незалежність і ефективність роботи регуляторів, здійснення нагляду на основі оцінки ризиків;
- прозорість і високі стандарти розкриття інформації учасниками фінансового сектора і регуляторами;
- відповідальність і довіру між учасниками фінансового сектора і регуляторами;
- цілісність фінансової системи, всебічний захист прав кредиторів, споживачів і інвесторів [5, с. 3].

Для впровадження цих принципів були проведені ряд реформ в банківській системі, економіці, політиці. Однією з основних завдань є ліквідація корупції та «тіньової економіки» на всіх рівнях, неможливості їх поширення в різних сферах. Органам державної влади було розроблено і прийнято єдину стратегію розвитку фінансового сектора України. Поліпшення стану фондового ринку, залучення населення до інвестиційної діяльності та

капіталовкладень з боку іноземних інвесторів в Україні можливо тільки при стабілізації економічної і політичної ситуації.

Перелік використаних джерел:

1. Маслова С.О., опал А.А. Фінансовий ринок: навч. 3-е изд., Виправлене. К .: Каравела, 2008. 344 с.
2. Урусова З.П., Яромош В.В. Проблеми і перспективи розвитку ринку фінансових послуг в Україні / З.П. Урусова, В.В. Яромош // Вісник Полтавської державної аграрної академії. 2014. № 2. С. 137-139.
3. Лисенко, Ж.П. Фінансовий ринок України - стан, тренди та напрямки розвитку / Ж.П. Лисенко // Ефективна економіка. 2014. № 6.
4. Річний звіт НКЦПФР за 2014 рік. Ринок цінних паперів. Європейський вибір: нові можливості та зростання в 2015 році. URL: http://www.nssmc.gov.ua/user_files/content/58/1434454281.pdf
5. Комплексна програма розвитку фінансового сектора України до 2020 р Постанова Правління НБУ від 18.06.2015 р № 391. URL:: <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id>